

Częstochowa, 21 września 2020 r.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Wiejska 6/8,
00-902 Warszawa

Dot. Zmian w Ustawie o Ochronie Zwierząt

Szanowni Państwo Senatorowie,

Zwracamy się do Państwa nie jako lobbyści, a zwykli członkowie Stowarzyszenia Związek Kynologiczny w Polsce, którym na sercach leży dobro zwierząt, organizacji i jej długoletniej tradycji.

Chcemy w najprostszy możliwy sposób przedstawić Szanownym Senatorom sytuację, w jakiej znajduje się nasze Stowarzyszenie, a któremu procedowane zmiany lub poprawki, jakie mogą pojawić się na czytaniu Ustawy w Senacie, mogą zaszkodzić i zniweczyć 80 lat pracy jego Członków.

Związek Kynologiczny w Polsce jest najstarszą polską organizacją kynologiczną, zrzeszającą miłośników i hodowców psów rasowych. Początków powstania naszej organizacji należy szukać w okresie tuż po 1918 roku, kiedy to Polska powstała z porzobiorowego niebytu. Walne Zebranie Delegatów, na którym wybrano pierwsze władze Polskiego Kennel Klubu, miało miejsce 28 lipca 1938 roku. Władze nowej, prężnej organizacji postawiły sobie kolejny cel - uzyskanie członkostwa w Międzynarodowej Federacji Kynologicznej - Fédération Cynologique Internationale (FCI), który to niespełna rok później, 2 czerwca 1939 roku na Zjeździe FCI w Szwecji został osiągnięty.

Związek Kynologiczny w Polsce posiada 47 oddziałów na terenie całego kraju; zrzesza ponad 20 000 członków, zainteresowanych hodowlą, szkoleniem i szeroko rozumianym propagowaniem psa rasowego. Cele statutowe Związku realizowane są poprzez opartą na podstawach naukowych hodowlę, organizowanie szkoleń i zawodów psów obrończych, towarzyszących i chartów, szkoleniu sędziów i asystentów kynologicznych.

Przez ponad 80 lat działalności Stowarzyszenie z sukcesem organizuje Wystawy Psów Rasowych, zarówno krajowe jak i między narodowe, a także na poziomach europejskim (2000 r oraz 2018 r) i światowym (2006 r).

Mimo wielu lat spokojnej działalności i sukcesów w roku 2017 na statutowym zjeździe Delegatów, przy pomocy manipulacji dokumentami oraz samymi Delegatami, na władze naczelne naszego Stowarzyszenia zostali wybrani ludzie nieodpowiedzialni, którzy swoją butą, arogancją i chciwością doprowadzili w 3 lata nasze Stowarzyszenie na skraj upadku finansowego, legislacyjnego jak i wizerunkowego.

Skład Zarządu Głównego wpisany do KRS jest nieaktualny, część jego składu nie jest już członkami stowarzyszenia, jednak legislacyjny chaos jaki zapanował w KRS, nie wprowadzenie do obrotu poprawionych dokumentów, pozwala Zarządowi na łamanie prawa. Sprawy sporu kompetencyjnego mają swój dalszy ciąg w Urzędzie Miasta Stołecznego Warszawy, który jest organem nadzorczym, a sprawa niegospodarności

majątkiem Związku jest w Sądzie.

Dla jasności sytuacji na dzień dzisiejszy, w Związku Kynologicznym w Polsce funkcjonują dwa Zarządy Główne – jeden wspomniany wyżej reprezentowany przez Panią Iwonę Magdziarską-Olesińską, a drugi przez Panią Annę Rogowską.

Wszystko czego Zarząd Główny pod wodzą Pani Prezes Iwony Magdziarskiej-Olesińskiej „dokonał” zmierza ku jednemu celowi – zdeprecjonowaniu znaczenia Związku Kynologicznego w Polsce i zmianom w Ustawie o Ochronie Zwierząt, która ma polegać na dopisaniu w definicji psa rasowego stowarzyszenia Polskiej Unii Kynologicznej jako drugiej która umożliwia wpisanie psa do rejestru rodowodowego.

Poniżej cytuję brzmienie zapisu ze Sprawozdania Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, druk nr 625

1) W art. 1 w pky.1 lit.b nadać brzmienie:

b) po pkt dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

„10a) „psie rasowym- rozumie się przez to psa o odpowiednim fenotypie, który posiada rodowód wpisany do rejestru prowadzonego przez Związek Kynologiczny w Polsce, Polską Unię Kynologiczną lub rejestru rodowodowego uznawanego przez te związki;”;

Polska Unia Kynologiczna to związek kilku stowarzyszeń, które zostało utworzone w 2010 roku, a które zrzesza psy nie będące psami rasowymi, które nie są uznawane przez największą na świecie organizację , czyli wspomniane wyżej FCI. Właściciele psów, które są w tym stowarzyszeniu rozmnażają psy w sposób niekontrolowany, co pozwala im na utrwalanie wad i chorób genetycznych, jednocześnie dbałość o eksterier psa (wygląd zewnętrzny) pozostawia bardzo wiele do życzenia.

Jako członkowie ZKwP byliśmy absolutnie zaskoczeni, gdy kilka dni temu w Sejmie pojawił się projekt Ustawy, który zawierał powyższy zapis. Nie wiedzieliśmy kto go stworzył ani dlaczego, ale w sieci nic się nie ukryje i od kilku dni wiemy, że zapis ten został stworzony i przedłożony do Ministra Rolnictwa Pana Jana Ardanowskiego przez lobbystów z Polskiej Unii Kynologicznej, przez Pełnomocnika ministra ds. zwierząt Alberta Kurkowskiego oraz przez członków wyżej wspomnianego zarządu ZKwP (Zarząd p.Iwony Magdziarskiej-Olesińskiej).

W lipcu 2020 roku Zarząd Główny ZKwP Pani Anny Rogowskiej, otrzymał informację o planowanym spotkaniu stowarzyszeń kynologicznych w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi, które miało odbyć się 29 Lipca 2020 roku, jednakże przedstawiciele Zarządu Pani Rogowskiej nie zostali wpuszczeni na ww. spotkanie przez Pana Alberta Kurkowskiego.

Po powyższym spotkaniu członkowie Związku Kynologicznego w Polsce nie zostali poinformowani o podjętych działaniach ani o planowanych krokach i taka sytuacja utrzymywała się do momentu opublikowania projektu ustawy.

Szanowni Państwo Senatorowie zdajemy sobie sprawę, że nie każdy miał lub ma psa rasowego, nie każdy musi znać jego definicje, jednak są pewne wartości, na które członkowie Związku Kynologicznego w Polsce się zgadzają i w nich trwają uważając je za nadrzędne w hodowli zwierząt, szanując je i przede wszystkim dbając o dobro zwierząt. Nie pieniądze i nie zyski, nie znajomości i nie zwycięstwa są tu najważniejsze, a dobro naszego Stowarzyszenia i jego tradycja.

Jesteśmy zdania, że jeśli ktoś chce adoptować lub kupić psa, który jest nie rasowy, ma do tego prawo, ale kupując takiego psa, zdaje sobie sprawę, że nie będzie to pies wystawowy, z rodowodem i udokumentowanym wieloletnim pochodzeniem.

Częstochowa, 21 września 2020 r.

Polska Unia Kynologiczna i zrzeszone w niej związki hołdują nie wartościom, a jedynie chęcią zysku, przy wsparciu na najwyższych szczeblach władzy.

My jako zwykli członkowie ZKwP nie mamy takiego wsparcia, ale dziś zwracamy się z prośbą o pomoc do Szanownych Państwa, aby nie dopuścić do wpisania w Ustawie o Ochronie Zwierząt ww.zapisu o Polskiej Unii Kynologicznej.

Z wyrazami szacunku

Bożena Kuczyńska
Krzysztof Siofiński